Necessitem mentors

Per PaulaC el ds., 31/03/2018 - 09:00

No tot el coneixement està en els llibres o als centres d'ensenyament. Podem aprendre també a través del consell d'una persona amb més experiència, és a dir, d'un mentor.
Aquesta paraula agafa el nom de Mèntor, l'ancià que en l'*Odissea* instrueix Telèmac, el fill d'Ulisses, durant l'absència de son pare. En realitat, aquest ancià era la deessa Atena disfressada, guia i protectora també d'Ulisses.

En general, la joventut va associada a la inexperiència. Per això, l'experiència i la visió que t'ofereix un veterà de la vida et pot acollir en els moments de dubte. Moltes vegades, aquesta persona redirigeix la teva vida per a bé.

Actualment, en l'era d'Internet, les figures tutelars són difuses. Personalment, crec que els primers mentors han de ser el pare i la mare perquè ambdós constitueixen una peça clau en el procés d'identitat d'un fill o d'una filla. En un món en què contínuament es parla de la manca de valors en general, cal que en el si familiar s'eduqui en aquests valors, sobretot a través de l'exemple. Paral·lelament, en passar el temps, per suposat que hi haurà d'altres figures que faran de mentors.

Encara que avui dia la joventut obtenim fàcilment tota la informació que desitgem, potser no aconseguim la que necessitem més: aquella que es deriva de l'experiència. Òbviament, sovint les persones joves tendim a caure en els errors i, fins que no ens equivoquem per nosaltres mateixos, no fem cas del que ens ha dit algú amb més experiència.

Per tot això necessitem, en un moment donat de la vida i en qualsevol àmbit, algun guia; algú en qui poder confiar per mostrar-li les inseguretats i les incerteses; algú que ajudi; algú que ajudi a treballar la resiliència. Perquè sempre, des del principi fins al final de la vida, necessitem mentors.